

13. මිගලුදෑකො

තෙරසමෝ පාඨෝ

අමහාකං කිර භගවතො පුබ්බෙ
ලොකපජේජාතො ලොකනයනො
ලොකතාණො කසසපො නාම
භගවා ලොකෙ උදපාදි, සදෙවකං
ලොකං නිබ්බාණපුරං පාපෙනො.
තසමීං සමයෙ පච්චන්තගාමවා-
සිකො එකො මනුසෙසා වනෙ
මිගසුකරාදයො බන්ධිතා වජේ
කතා තෙ පොසෙනො, නිච්චං
පාණාතිපාතං කතා, ජීවති.

අපරභාගෙ සො පිණ්ඩායවරමානං එකං හිකඬුං දිසවා ගන්තවා, තසස හත්මහා
පතනං ගහෙතවා තං අත්තනො ගෙහං නෙතවා පඤ්ඤාතාසනෙ නිසීදාපෙතවා,
මිගසුකරමදුවං උපනෙතවා, භොජෙතවා, දිවා මංසරසපිණ්ඩපාතං දතවා,
භුත්තාවසානෙ එකමන්තං නිසීදි.

(රසවාහිනී සුරනිමලකථාවස්සු)

වචන මාලාව

1. ලෝකපර්ජ්‍යාත - ලොවට පහණක් බඳු	7. පඤ්ඤාතාසන - පැන වූ ආසනය
2. ලෝකතාණ - ලොවරක්තා	8. නිසීදාපෙනි - හිඳුවයි
3. වජ්‍ර කන්‍යා - ගාල්කොට	9. මීගසුකරමඳුව - මුව හා උගුරු මස්
4. ලෝකනයන - ලෝකයට ඇසක් වූ	10. උපනෙත්වා - ගෙනවිත්
5. පාපෙනි - පමුණුවයි	11. භොජෙත්වා - අනුභව කරවා
6. පවචනගාමවාසී - පසල් ගමක වසන	12. එකමන්තං - එකත්පසෙක
	13. මීගලුඳුකො - මුව වැද්දා
	14. සුමෙ - හෙට

පඤ්චමී විභක්තිය

ඉහත පාඨමේ ඉරි ඇදී පදය යෙදී ඇත්තේ පඤ්චමී විභක්තියෙනි.

පූර්වසො තසස හස්මහා පතතං ගහෙත්වා දානං දදාති.

(පුරුෂයා ඔහුගේ අතින් පාත්‍රය ගෙන දානය දෙයි.)

- වෙන්වීමක් සිදුවන්නේ යමකින් ද එය, පඤ්චමී විභක්තියෙන් තැබිය යුතු ය.
- බියවීමක් කියවෙන විට බියට හේතුවන පදය ද, පඤ්චමී විභක්තියෙන් තබයි.

- “ගෙන්, කෙරෙන්” යන අදහස් මෙහි ඇත.

පඤ්චමී විභක්තිය යෙදී ඇති මේ වාක්‍ය බලන්න.

- රුකබමා ඵලං පතති - ගසෙන් ගෙඩිය වැටෙයි.
- මිගො සීහමා භායති - මුවා සිංහයාගෙන් බිය වෙයි.
- සො පාපා විරමති - හෙතෙම පවිත් වැළකෙයි.
- සුරියො පබ්බතමා උදෙති - හිරු පර්වතයෙන් උදාවෙයි.
- වානරො රුකබමා රුකං පකබ්ඤති - වඳුරා ගසෙන් ගසට පතීයි.

පඤ්චමී විභක්තිය		
නාමය	ඒකවචන	බහුවචන
බුද්ධ	බුද්ධා, බුද්ධමා, බුද්ධසමා	බුද්ධහි, බුද්ධහි
අග්ගි	අග්ගිනා, අග්ගිමා, අග්ගිසමා	අග්ගිහි, අග්ගිහි
දණ්ඩි	දණ්ඩිනා, දණ්ඩිමා, දණ්ඩිසමා	දණ්ඩිහි, දණ්ඩිහි
හිකබ්බු	හිකබ්බුනා, හිකබ්බුමා, හිකබ්බුසමා	හිකබ්බුහි, හිකබ්බුහි
කඤ්ඤ	කඤ්ඤය	කඤ්ඤහි, කඤ්ඤහි
නදී	නදියා, නදීපා	නදීහි, නදීහි
විතත	විතතා, විතතමා, විතතසමා	විතතහි, විතතහි
සබ්බ	සබ්බමා, සබ්බසමා	සබ්බහි, සබ්බහි
ඉම	අසමා, අමා, ඉමමා, ඉමසමා	ඵහි, ඵහි, ඉමෙහි, ඉමෙහි

1. සිංහලයට නගන්න.

1. මුසිකො බිලාලමහා භායති.
2. මනුසෙසා රුකකමහා පතති.
3. ක්වං කමහා භායසි?
4. සකුණා පබ්බතමහා උඩෙඩනති.
5. අභං ආරාමමහා පරිවෙණං ගමිසසාමි.

2. පා ලියට නගන්න.

1. මම අලියාගෙන් භය වෙමි.
2. තවුසා උපාසකයාගෙන් පාත්‍රය ගනියි.
3. වඤ්ජයා කුමකින් පායයි ද?
4. කුමාරයෝ ප්‍රාසාදයෙන් නික්මෙති.
5. තෙරුන්වහන්සේ හෙට පන්සලට වඩින සේක.

3. ඔබ දන්නා පඤ්චමි විභක්තායන්ත පද යොදා වගන්ති පහක් නිර්මාණය කරන්න.

4. පාඩමේ එන ඡේදය සිංහලට නගන්න.

මෙම ශබ්දය වාචෝද්ග්‍රහණය කරන්න

අකාරාන්ත නපුංසක ලිංග “විත” ශබ්දය (සිත)		
විභක්තිය	ඒකවචන	බහුවචන
පඨමා	විතං	විතා, විතානි
ආලපන	(භෙ) විත, විතා	(භෙ) විතෙ, විතානි
දුතියා	විතං	විතෙ, විතානි
තතියා	විතෙන	විතෙහි, විතෙහි
කරණ	විතෙන	විතෙහි, විතෙහි
චතුසථි	විතාය, විතාසු	විතානං
පඤ්චමි	විතා, විතමහා, විතාසමා	විතෙහි, විතෙහි
ඡට්ඨි	විතාසු	විතානං
සත්තමි	විතෙ, විතමහි, විතාසමිං	විතෙසු